

14.12.2009
כ"ז כסלו תש"ע

החלטה

א. מבוא

1. התיק שלהלן מדבר בסטודנט אשר לומד זו השנה השנייה בבית הספר למשפטים במרכז הבינתחומי לקראת תואר במשפטים. הסטודנט נחשד בהפרת הוראות תקנון הלימודים במרכז הבינתחומי בנוגע לחובת האנונימיות בהליך השגה (ערעור) על ציון בבחינה (להלן: "הבחינה") בקורס "שיטות משפט" (להלן: "הקורס"). הוראה שמופיעה אף בטופס ההשגה בזו הלשון – "אין לפנות במישרין למרצה בנושא ההשגה". הכול כמפורט במכתב התלונה של מרצה הקורס, פרופ' יורם שחר (להלן: "המרצה").

פועל יוצא הואשם הסטודנט בהפרת סעיפים 2(1), 2(6), 2(7), 2(8), 2(11) ו- 2(17) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "תקנון המשמעת").

2. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום רביעי, ה- 23 לנובמבר 2009, ו' בכסלו תש"ע, נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד והסטודנט בעצמו ובאמצעות נציג האגודה מטעמו, מר אלון בריף. כמו כן, העיד המרצה, פרופ' יורם שחר.

ב. דיון

3. הקובלת הנכבדה חזרה על האישום תוך שהיא מבהירה כי עסקינן בהפרת חובת האנונימיות על-ידי הזדהות בשם במסגרת טופס ההשגה.

4. הסטודנט מצידו באמצעות נציגו טען שהעבירה כלל לא נעברה. במשך כל הדיון עמד על דעתו שהדברים נעשו בתום לב. לטענתו, כל שהיה בטופס ההשגה זו הפניה לאי-מייל ולא הזדהות; מטרת הפניה אל המרצה הייתה לראות מה לא היה בסדר במועד א' על-מנת לנסות ולשפר את הציון במועד ב'. לגרסתו, לאחר שהבחינה הוחזרה לא היה לו ברור מהם הקריטריונים בעטיים ירד הציון ולכן ביקש להיפגש עם המרצה על-מנת ללמוד כיצד לשפר את יכולותיו במועד ב'. לדידו, הרצון לא היה לערער אלא רק לשוחח על הבחינה. עד כאן גרסת הסטודנט.

5. לאחר שמיעת עמדת הסטודנט, העיד המרצה.

המרצה תאר את ההיכרות שהייתה לו עם הסטודנט במסגרתה ישב ושוחח עמו בשלהי סמסטר ב' כשעתיים, זאת לבקשת הסטודנט, שיחה שנגעה לעתידו המקצועי ולתוכניותיו לעתיד של האחרון. בהמשך תאר המרצה את השתלשלות האי-מיילים בינו לבין הסטודנט, תוך שהוא מצטט חלקים מאותה התכתובת. בלשונו של המרצה –

"במיייל... אלי, 15.6.09, הוא שואל 'כיצד אוכל לערער על הציון...?', הוא מבקש לערער. עניתי שמועד הערעור עבר. הערעור, לא השיחה [המרצה מדגיש את המילה 'ערעור' – בהמשך יעיד הסטודנט בהקשר זה כי 'אני מודה שעשיתי שימוש במילה לא נכונה. אבל לא התכוונתי', ע"מ 8 לפרוטוקול]. והוא [הסטודנט] עונה שפנה כמקובל דרך טופס ההשגות באתר. הוא משתמש בביטוי 'לערער'. אמרתי שעבר מועד הערעור. אמר שלא עבר. עניתי שמבין בערעורים יותר ממני. הוא אומר שאני צודק. המטרה שבסופו של דבר יערער כמקובל. במקום זה הוא משתמש בטופס ההשגה, פונה אלי בהמשך לשיחתו. במסגרת הליך הערעור הוא רוצה להיפגש איתי... כל מה שעושה --- [הסטודנט] נועד ליצור קשר אישי איתי..." (ע"מ 2 לפרוטוקול) (ההדגשות שלי – א.פ.).

מכל אלה הסיק המרצה כי –

"הוא [הסטודנט] דאג ליצור תשתית עשירה ועמוקה של יחסים אישיים בין מורה לתלמיד. ב – 21 אני רואה את ההשגה שלו, שברור שהיא שלו. אף תלמיד אחר לא שלח מייל עם בקשה להיפגש כשהערעור עדיין פעיל. --- [הסטודנט] מבקש לערער. ברור מי הוא... אין ליצור קשרים ולומר מי הוא בהליך ערעור. כל התשתית הוכנה כדי שכשאפתח את הלינק אדע מי הוא. זה ברור. זה מייל עם שם והזדהות ברורה. בקשתו לקיים ערעור ולא דיון... כדי שכשאגיע לערעור אחבר בין הבחינה לאדם שיצר אתי קשר אישי. לאחר שהוגשה התלונה נכנס לחדרי ללא התרעה מוקדמת וביקש לדבר. אני מוכן לדבר. הסברתי יותר מפעם אחת שהוגשה תלונה... הוא הודה מפורשות. מלים ברורות ומפורשות. הוא מסביר שאופיו כזה שאינו מסוגל אחרת. מודה שעשה הכול על-מנת שכשאבדוק את הערעור אדע שזה הוא, שזה אופיו ואינו יכול אחרת. האמנתי לו וביקשתי שילך ויודה" (ע"מ 3 לפרוטוקול) (ההדגשות שלי – א.פ.).

יודגש, כי על עניין אחרון זה חזר המרצה שוב לאחר עדות הסטודנט –

"הוא הודה במפורש בשיחה שאינו יכול להתנהל אחרת בעולם. הוא הודה בפני. ביקשתי שילך לאנשים המתאימים ויחזור על הודאתו" (ע"מ 10 לפרוטוקול) (ההדגשות שלי – א.פ.).

בהמשך סיכם המרצה כי "מעולם לא נתקלתי באדם ששובר ככה את הכללים" (ע"מ 4 לפרוטוקול).

דבריו הברורים והחד משמעיים של המרצה מדברים בעד עצמם ולא נמצא להם הסבר סותר המניח את הדעת בעדותו של הסטודנט.

6. שמעתי את הצדדים ואת העדים, עיינתי עיין היטב בפרוטוקול ובכלל החומרים שבאו בפני ומסקנתי החד משמעית היא כי **הסטודנט ביצע את המיוחס לו**. הסטודנט ביקש לקרוע את מסך האנונימיות על-ידי מהלך מתוחכם בו הוא פונה אל המרצה באי-מייל ישיר, תוך ציון שמו ומתוך ידיעה כי המרצה מכיר אותו, בעקבות שיחה ארוכה שניהל עמו לא מכבר בנוגע לעתידו המקצועי ולתוכניותיו לעתיד. לאחר מכן, הסטודנט ממלא טופס ערעור מקוון בו מופנה המרצה לאותו האי-מייל, הטופס המקוון כולל לינק ישיר לבחינה של הסטודנט ולו היה המרצה פותח את הלינק היה מזהה את הבחינה כבחינתו של הסטודנט.

מעשיו אלה של הסטודנט אשר, כאמור, מצאו ביטויים בכתובים (האי-מיילים) והוצגו בפני, מעידים כאלף עדים על כוונתו הפסולה; והרי חזקה היא "כי אדם התכוון לתוצאות הנובעות באופן טבעי ובהסתברות גבוהה ממעשיו. זוהי הנחה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים" (ע"פ 125/50 יעקובוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ו(1) 514, 545 (1952); ע"פ 410/85 בן שימול נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 757, 760 (1986), חזקה זו לא נסתרה במקרה שלפנינו.

יותר מכך, עדותו הברורה והחד משמעית של המרצה, הנתמכת ברובה בכתובים, מחזקת את המסקנה ההגיונית היחידה העולה מקריאת כלל האי-מיילים – הסטודנט רצה בביטול האנונימיות. הסבריו של הסטודנט לא הביאו לסתירת החזקה ומסקנת הדברים המדברת בכוונה פסולה להיחשף ולא היה בעדות כדי לייצר את אותו ספק סביר המתבקש על-מנת לדבר בזיכוי. יוער, כי בסופו של דבר הסטודנט כלל לא ניגש למועד ב' בקורס. **פועל יוצא אני מוצא להרשיע את הסטודנט בכלל הסעיפים שבפסקה 1 לעיל.**

ג. שאלת העונש

7. לאור ההרשעה נדרש לדון בשאלת העונש.

7(1). לעניין זה ציינה **הקובלת הנכבדה** כי טרם נתקלה במקרה שכזה וכי לאור חומרת המעשה והייחוד שבו הייתה מבקשת להותיר את שאלת העונש לשיקול הממונה על המשמעת. אולם, לגישת הקובלת, יש לכלל הפחות, להורות על פסילת הקורס ולגזור עונש מותנה.

7(2). **נציג האגודה מטעם הסטודנט** ביקש להגיש מסמכים המדברים בשבחו של הסטודנט ועתר להסתפק בעונש של אזהרה בלבד. יצוין כי המסמכים הוגשו.

7(3). **הסטודנט בעצמו** ביקש לציין כי אינו בא ממשפחה שיכולה לממן עוד קורסים וכי הוא עמל קשות על-מנת לשלם את שכר הלימוד. הוא מודע לכך שהבחירה במנגנון הערעור (ההשגה) הייתה מוטעית אולם הוא בא ממקום של אמת וזו אחת – הרצון ללמוד מהמרצה ולהבין.

7(4). כפי שציינתי לקראת סופו של הדיון, המרכז הבינתחומי מנסה לייצר חווית לימוד ייחודית כמוסד ייחודי המבקש לשמר הן **כללי לימוד נוקשים** והן **מדיניות של יחס אישי מצד סגל ההוראה**, המוצא ביטוי ברעיון "הדלת הפתוחה" של כולנו לכלל הסטודנטים. השילוב החשוב הזה בין השניים מחייב קו הפרדה חד משמעי וברור. לפיכך,

המרכז הבינתחומי הרצליה

יש להתייחס בחומרה לכל הפרה שיש בה כדי לסכן את הייחוד הזה. הפרה שיש בה כדי לקרוא תגר על עקרון השוויון שבין כלל התלמידים בבינתחומי. לצערנו הרב, כך הדבר במקרה שלפנינו.

8. בשוקלי את כלל השיקולים והאינטרסים תוך האיזון המתבקש ביניהם ובשים לב לחומרת המעשים, החלטתי להטיל על הסטודנט עונש של **נזיפה חמורה**; **לפסול את הקורס** ולקבוע **עונש מותנה** לפיו הסטודנט יורחק לשני סמסטרים באם ישוב ויבצע עבירה של הפרת חובת האנונימיות ו/או כל עבירה של חוסר יושר ו/או כל עבירה הבאה בגדר התנהגות שאינה הולמת ושיש עמה קלון. התנאי יעמוד בעינו שלוש שנים מיום מסירת ההחלטה לסטודנט, כפי שקובע תקנון המשמעת.

ההחלטה תפורסם תוך השמטת שם הסטודנט וכל פרט העלול לגרום לזיהויו.

עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

Disciplinary File No. 39/2009

In the Matter of **Student A** – (Hereinafter: **The Student**)

December 14, 2009

Decision

A. Introduction

1. This case involves a student in his second year at the School of Law of the Interdisciplinary Center. The Student has been accused of infracting the rules of the Study Regulations of the Interdisciplinary Center concerning anonymity when filing an appeal on an exam grade (hereinafter: "**the exam**") in the course "**Introduction to Legal Systems**" (hereinafter: "**the course**"). The rule appearing on the appeal form states as follows: "**do not contact the lecturer directly regarding the appeal**". All as detailed in the complaint letter of Prof. Yoram Shachar, the lecturer of the course (hereinafter: "**the Lecturer**").

Consequently the Student has been accused of committing offenses under clauses 2(a), 2(f), 2(g), 2(h), 2(k) and 2(q) of the Disciplinary Regulations of the Interdisciplinary Center (hereinafter: the "**Disciplinary Code**").

2. The honorable Complainant, Ms. Orly Shaked, the Student representing himself and the Student Union Representative on his behalf, Mr. Alon Barif, were heard during the hearing held before me in the presence of Ms. Shir Peer, Coordinator of the Disciplinary Committee, held on Wednesday the 23rd of November 2009.

B. The Hearing

3. **The Complainant** repeated the accusations while clarifying that we are dealing with infraction of the rule of anonymity by identification by name on the appeal form.
4. **The Student** through the Representative of the Student Union on his behalf claimed that the offense was not committed. During the entire hearing, he maintained he acted innocently. He claims that all that was on the appeal form was referral to an email and not identification; The aim of the referral to the Lecturer was to find out what was wrong on the Moed Alef exam in order to try to improve his grade on the Moed Bet exam. He claims that after the exam had been returned to him he as not sure of the criteria that had caused his grade to be lowered and thus he requested to meet with the Lecturer in order to learn how to improve his capabilities on the Moed Bet exam. In his opinion, the desire was not to appeal the grade but to discuss the exam. This is the Student's version of events.
5. **The Lecturer testified** after hearing the Student's version.
The Lecturer described his acquaintance with the Student after meeting him at the end of the second Semester and having a discussion for about two hours, at the request of the Student. The discussion concerned his professional future and his plans for the future. The Lecturer then

described the chain of emails between him and the Student, while quoting parts of the correspondence between them. In the lecturer's words:

"He [the Student] made sure to create a deep and rich foundation of personal relations between the teacher and the student. On the 21st I saw his appeal, which is obvious that it was his. No other Student asked to meet while an appeal was still open. – [the Student] is requesting to appeal. It is obvious who he is.. connections should not be made and it should be not stated who the appellant is in an appeal process. All the foundations were prepared so that when I open the link I would know who it is. The mail is with a name and clear identification. His request was for an appeal and not to have a discussion... so that when I would come across the appeal I would connect the exam to the person who made personal contact with me. After the complaint was filed he came into my room without prior notice and asked to speak with me. I am willing to talk. I explained more than once that a complaint was filed... he explicitly confessed in clear and explicit words. He explained that due to his character he is incapable of doing otherwise. Admitted to doing everything so that when I checked his appeal that I would know it is him; that this is his character and he cannot act differently. I believed him and I asked that he go and confess" (p. 2 of the Protocol) (The bold print and underline are mine – A.P.).

It should be emphasized that regarding the last matter the Lecturer repeated himself after the Student's testimony –

"He explicitly confessed in the discussion that the world cannot conduct itself any other way. He confessed to me. I asked that he go to the appropriate people and repeat his confession" (p. 10 of the Protocol) (the bold print and underline are mine – A.P.).

Then the Lecture summarized by stating that "**I have never come across a person who breaks the rules like that**" (p. 4 of the Protocol).

The clear and unequivocal statements by the Lecturer speak for themselves and no satisfactory contesting explanation was given in the Student's testimony.

6. I heard the parties and the witnesses, I carefully reviewed the Protocol and all of the material presented to me and my only unequivocal conclusion is that **the student did commit the offenses**. The Student asked to remove the anonymity screen through a sophisticated process whereby he contacted the Lecturer directly by email, while including his name and with the knowledge that the Lecturer knew him due to the long conversations they had already held concerning his professional future and his future plans. Thereafter, the Student filled out an appeal form on line whereby the Lecturer was referred to the same email, the online form included a direct link to the exam of the Student and had the Lecturer opened the link he would have identified the exam as that of the Student.

These actions of the Student, which, as stated, were expressed in writing (the emails) and presented to me, are like one thousand witnesses testifying to illegitimate intent; and the presumption is that "**a person intended the results naturally stemming from and highly probable due to his actions. This is a presumption of fact that is based on life experience**" (Criminal Appeal 125/50 Yaakovitz vs. the Attorney General, Court Cases 6(1) 514, 545

(1952); Criminal Appeal 410/85 **Ben Shmuel vs. the State of Israel**, Court Cases 40(4) 757, 760 (1986), this presumption was not contested in this case.

Moreover, the clear and unequivocal testimony of the lecturer, on the most part supported in writing, strengthens the only logical conclusion reached from reading the emails – the Student wanted to remove the anonymity. The explanations of the Student did not contradict the presumption and the conclusion of the illegitimate intent of being exposed and his testimony did not create the reasonable doubt needed to acquit him. I would like to note that the Student did not even take the Moed Bet exam of the course.

Consequently I have decided to convict the Student of offenses under all of the clauses in paragraph 1 above.

C. The Question of Punishment

7. In light of the conviction the question of punishment must be decided.

7(1) In reference to this matter **the Honorable Complainant** noted that since there has never been any case like this one and in light of the severity and uniqueness of the actions in this case she requests to leave the question of punishment to the discretion of the Disciplinary Officer. However, the Complainant believes that the least punishment should be disqualification of the course and conditional punishment.

7(2) The **Student Union Representative on behalf of the Student** asked to submit documents that praise the Student and asked to only give punishment of a warning. We should note that the documents were submitted.

7(3) **The Student himself** asked to note that he comes from a family that is unable to finance another course and that he has worked hard to pay for his tuition. He is aware that the appeal process was misleading but it came from one truthful place – the desire to learn from the Lecturer and understand.

7(4) As I stated towards the end of the hearing, the Interdisciplinary Center is trying to create a unique study environment which requires adhering to **rigid study regulations** and **a policy of personal relations on the part of the teaching staff**, which is expressed through the "open door" concept of all of us to all the students. This important integration between the two obligates a dividing line that is unequivocal and clear. Thus, we must severely relate to any infraction that may harm this uniqueness. This infraction must be confronted openly in order to preserve the right to equality of all the students at the Interdisciplinary Center. To our grave regret, that is the case before us.

8. When taking into account all the considerations and interests with the balance required of them and while paying attention to the severity of the acts, I have decided to impose on the Student punishment of **severe reprimand, disqualification of the course** and determine conditional punishment whereby the Student will be expelled for a period of two semesters if he shall commit an offense of removing anonymity and/or any other dishonest offense and/or any other offense considered unbecoming of a student and with moral turpitude. This condition shall

remain valid for three years from the date this decision has been delivered to the Student, as determined in the Disciplinary Code.

This Decision will be publicized after having removed the Student's name and any detail which would lead to his identification.

Adv. Assaf Porat
Disciplinary Officer